

Vrijwillig de armoede in

FIDESCO

KATHOLIEKE ORGANISATIE
VOOR INTERNATIONALE
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Beste familie, vrienden en bekenden,

De tijd verstrijkt snel en het eerste jaar van mijn missie is al bijna voorbij. Dit is ook te zien aan de omgeving. Het begint weer steeds meer te lijken op het land waar ik vorig jaar in oktober aankwam. De groene kleuren van alle bomen en planten gaan over in het bruin van verdorde vegetatie. De wind heeft weer vrij spel, het stof waait weer op en zorgt voor een oranje deken over de hele stad. Ook de hitte is weer terug. Waar het 's nachts nog vrij fris kan worden, is het rond het middaguur niet uit te houden in de zon. Het droge seizoen is weer gearriveerd en dat maakt het jaar dus rond.

Derde trimester

Ondertussen zijn we op school net begonnen aan het derde trimester. Een spannende tijd gaat beginnen, want de leerlingen van het derde jaar gaan zich voorbereiden op het nationale eindexamen van halverwege oktober (N.B. het schooljaar loopt hier van januari tot november). Dit is extra speciaal aangezien dit de eerste derdejaars zijn die van onze school eindexamen doen. Onze school is in 2017 gestart. Het zal dus een spannende tijd worden en hopelijk zullen de inspanningen van de leerlingen en de leraren voldoende zijn om tot een goed resultaat te leiden.

Mijn vorige nieuwsbrief eindigde aan het begin van het tweede trimester en sindsdien is er alweer veel gebeurd. Het lesgeven ging gewoon door en de leerlingen beginnen steeds meer te wennen aan mij en ik begin steeds meer te wennen aan hen. De leerlingen weten nu wat ze kunnen verwachten bij mij in de klas en ik weet nu welke leerlingen meer hulp en aanmoediging nodig hebben en welke ik meer zelfstandig kan laten werken. Omdat we op elkaar ingespeeld raken wordt het steeds leuker om les te geven. Het lesgeven op zich gaat prima en het geeft mij voldoening als ik de leerlingen aan het werk heb gekregen en als ze ook laten zien dat ze daadwerkelijk iets geleerd hebben. Ik zal ze nooit vloeiend Engels leren, zoals ik dat zelf ook niet op de middelbare school heb geleerd,

maar ik hoop dat ik ze een basis kan meegeven waar ze in de toekomst op kunnen bouwen om verder deze taal onder de knie te krijgen.

Regels zijn regels

Als leraar ben je niet alleen bezig met lesgeven, maar je bent er ook verantwoordelijk voor om met alle leraren leiding te geven aan de school en aan de leerlingen. Hier komt een van de grootste uitdagingen van onze missie uit voort. Aangezien we nog een vrij jonge school zijn, bestaat er nog geen traditie in hoe de zaken moeten verlopen in de school. Alles wordt voor het eerst gedaan en de meeste leraren zijn jong en hebben nog niet veel ervaring. Maar we worden wel geacht om alles in goede banen te leiden zonder dat er duidelijk is wat er precies gedaan moet worden. Er zijn wel regels, maar voorheen kende niemand die regels. Dus nu hangt in elk lokaal een lijst met alle regels. Maar de regels worden verder niet gecommuniceerd, dus ze hangen er mooi, maar er wordt verder niets mee gedaan. Er is ook niemand die controleert of de regels wel gevolgd worden. Daarnaast zijn er geen algemeen bekende sancties voor een overtreding van een regel. De directeur verwacht wel dat alle regels nageleefd worden, terwijl niemand, leerlingen zomin als leraren, er moeite in steekt om die regels te volgen. Mijn collega Julien en ik proberen wel om op een bepaalde manier consequent te zijn, maar als je het alleen met z'n tweeën draagt, dan is dat nauwelijks te doen. Het is dus noodzakelijk dat er een betere samenwerking tussen de leraren onderling en tussen de leraren en de directeur ontstaat. En dat er meer gecommuniceerd wordt zodat er meer duidelijkheid ontstaat over waar we op gaan focussen en hoe we problemen, waarvan iedereen vindt dat ze er zijn, kunnen aanpakken.

QUIRIEN VAN BERKEL

BAUCAU, OOST-TIMOR

De prijsuitreiking bij de competitie voor het spreken van de Indonesische taal

Overleg

Een goed middel zou zijn om meer vergaderingen te organiseren, en niet één vergadering per trimester zoals nu het geval is, zodat er meer duidelijkheid kan ontstaan over de te varen koers. Het probleem in Oost-Timor is dat vergaderingen niet gewoon een uurtje kunnen duren, maar daar mag je een halve dag voor uittrekken. De orale traditie in de Timorese cultuur is heel belangrijk. Het vertellen van verhalen wordt als een bijzonder onderdeel daarvan gezien. Dus als iemand praat, moet die de tijd krijgen om zijn hele verhaal te doen en is het onbeleefd om mensen te onderbreken. Dus soms worden de agendapunten binnen twee uur behandeld, maar door het laatste punt, opmerkingen, komt daar zo nog maar even twee uur bij, want iedereen heeft wel iets om over te praten.

Veranderingen

Alles zorgt niet voor een eenvoudige situatie. Ook omdat de enige die veranderingen kan inzetten de directeur is. Hij staat bovenaan in de hiërarchie en is blijkbaar de enige met beslissingsrecht. De directeur is ook nog eens pastoor van een grote parochie en verantwoordelijke voor de missie in het bisdom Baucau. Door al zijn werk kan hij niet al zijn tijd aan de school besteden. Dat zorgt ervoor dat er niet altijd iemand in de school aanwezig is die beslissingen neemt, wat de effectiviteit van de leraren belemmert. De situatie is op z'n zachtst gezegd niet ideaal. Maar uiteindelijk moeten de veranderingen voor de school vanuit de directeur en vanuit de Timorese leraren zelf komen. Als wij die veranderingen doordrukken, en wij vertrekken over een jaar, dan kan dat als een kaartenhuis zo weer in elkaar storten. Daarnaast komen wij met Westerse ideeën aan, die misschien wel helemaal niet werken in de Timorese cultuur. Dat betekent niet dat onze ideeën geheel waardeloos zijn. Ze kunnen zeker helpen om de zaken ten goede te veranderen. Dus met veel geduld, met diplomatie en door het creëren van een goede band met leraren en directeur proberen wij onze ideeën aan te dragen en hopen wij dat er veranderingen ingezet zullen worden die de school en vooral de leerlingen ten goede komen.

Competities

Geen mens is perfect en net zomin is er een bedrijf of organisatie die perfect is. Maar met de middelen die er zijn wordt er toch geprobeerd om een goed resultaat neer te zetten en om doelen te bereiken. Zo ook op onze school. Onze studenten beginnen naam te maken in en rond Baucau. Er worden heel wat competities georganiseerd voor scholen en onze leerlingen slaan geen slecht figuur. Zo werd er rond de feestdag van het herstel van de onafhankelijkheid op 20 mei jl. een basketbaltoernooi georganiseerd. Het dames-team veroverde de derde plek en de heren schreven de tweede plek op hun naam. Niet slecht voor een nieuwkomer. Rond dezelfde tijd werd er een competitie in het spreken van de Indonesische taal gehouden door de Indonesische ambassade. In Oost-Timor geldt de Indonesische taal als een van de vier belangrijkste talen die er gesproken worden. Twee leerlingen van onze school deden mee: één werd tweede bij het onderdeel verhalen vertellen en één ging er met de hoofdprijs vandoor bij het onderdeel betogen. Die hoofdprijs bestond uit een bezoek van een week aan Jakarta, om daar deel te nemen aan een congres voor jongeren in landen waar de Indonesische taal gesproken wordt. Een prachtige kans voor deze leerling om nieuwe ervaringen op te doen en ook om haar blik te verruimen, want veel leerlingen kennen vaak niet meer dan alleen het bergdorpje waar ze vandaan komen en de stad die daar het dichtstbij ligt. Op vakantie gaan naar het buitenland gaat niet, want daar is geen geld voor en ook andere buitenlandse ervaringen zijn schaars. Het was dus prachtig voor deze leerling om zo kennis te maken met een ander land. Ook in het voetbal laat onze school zich niet onbetuigd. Zo werd er in augustus jl. een toernooi georganiseerd tussen de verschillende scholen van het municipio (de regio) Baucau. Het team van onze school won dit toernooi en mag dus in november a.s. de municipio Baucau vertegenwoordigen tijdens een nationaal toernooi in de hoofdstad Dili. Een mooie kans ook voor deze leerlingen om wat meer van hun land te zien. Als laatste werd er rond de dag van het onafhankelijkheidsreferendum van 1999, op 30 augustus jl., een geschiedenisquiz gehouden. Ook bij deze competitie werd de finale gehaald, alleen niet gewonnen. Het toont maar aan dat er genoeg talent op onze school rondloopt en het is mooi dat de leerlingen zich op deze wijze kunnen profileren.

OOST-TIMOR

QUIRIEN VAN BERKEL

Parochiekerk in Baucau

Familie

Zo vloog het tweede trimester om met alle bezigheden in en rond de school. Tegen het einde van het tweede trimester, begin juli, kregen we bezoek van de ouders en twee broertjes van Julien en drie weken later kwam mijn zus twee weken op bezoek. Het was fantastisch om mijn familie weer te zien en ook om te laten zien waar ik woon en werk en hoe het er hier allemaal aan toe gaat. Het zorgde er ook voor dat ik de hele situatie hier deels opnieuw ontdekte.

Gebruiken

Ondertussen ben ik al aan heel veel dingen gewend die mij aan het begin verwonderden. Dingen die in Europa niet zo normaal zijn. Ik kijk bijvoorbeeld niet meer op van de bergen plastic afval die hier op straat en in de natuur liggen. Deze bergen worden soms in de brand gestoken, wat voor veel stank en rookontwikkeling zorgt. Ook de geluiden in en rond ons huis verbazen mij niet meer. Zo ben ik gewend aan het varken wat achter ons huis de hele dag knort. Ik kijk niet meer op van het kukelen van hanen en het blaffen van honden wat de hele dag onafgebroken doorgaat. Ook ben ik geheel gewend aan de muziek die uit de speakers van dan weer de ene, dan weer de ander buur knalt. Ook de gebruiken op straat herontdekte ik. Zo is het nog vrij bijzonder als je hier als blanke door de straat gaat. De kleine kinderen hebben dan ook de gewoonte om je na te roepen met 'malae', wat vreemdeling betekent. Verder is het heel gewoon om iedereen die je tegenkomt 'bondia' (goedemorgen) of 'botardi' (goedemiddag) te wensen. Als je dan ook nog iemand tegenkomt die je al wat vaker gezien hebt of die je kent, dan is het algemeen geaccepteerd om te vragen 'Ba ne'ebé?' wat betekent: 'Waar ga je heen?'. In Nederland zou je misschien denken dat diegene zich met zijn eigen zaken moet bemoeien, maar hier is het een geheel normale vraag.

Ba kraik

Als antwoord kan je dan daadwerkelijk zeggen waar je heen gaat of je gebruikt het meer ontwijkende 'Ba kraik.' wat 'Ik ga bergafwaarts.' betekent of 'Ba leten.' wat 'Ik ga bergopwaarts.' betekent. Naast dat je kan vragen waar iemand heen gaat, kan je ook vragen wat iemand aan het doen is: 'Halo saida?' Het antwoord kan verschillen, maar als iemand langs de weg zit, krijg je vaak het antwoord 'Tuur halimar.' (letterlijk: zittend spelen, oftewel relaxen) of 'Konta istoria.' (verhalen/ anekdotes vertellen).

Talen

Al deze vragen zijn heel gebruikelijk. Naast de vragen die ik versta, wordt er nog veel meer naar ons blanken geroepen; dingen die ik vaak niet versta. Simpelweg omdat deze vragen of opmerkingen in een andere taal als Tetum geroepen worden. In Oost-Timor, qua oppervlakte ongeveer zo groot als een derde van Nederland, worden er namelijk 32 compleet van elkaar verschillende inlandse talen gesproken. Naast deze inlandse talen worden er ook nog twee officiële talen gebruikt, Portugees en Tetum, en ook nog twee werktalen: Engels en Bahasa Indonesia. In Baucau en omgeving worden er naast Tetum vooral de inlandse talen Macasae en Uai-Mua gesproken, talen die ik niet machtig ben. Maar als we andere delen van het land bezoeken, komt het dus voor dat de mensen er alleen hun inlandse taal spreken en nauwelijks Tetum. Dit is vooral het geval bij oudere mensen. Al met al maken al deze talen de situatie er niet makkelijker op, want de officiële taal voor staatsaangelegenheden is Portugees, maar de meeste mensen kunnen het wel enigszins lezen en begrijpen, maar spreken het nauwelijks. Daarentegen spreken de meeste mensen wel Tetum, alleen Tetum is een beperkte taal en veel woorden bestaan gewoonweg niet. Dus voor dagelijks gebruik is die taal voldoende, maar voor het schrijven van een wet kan geen Tetum gebruikt worden omdat de woorden niet bestaan om de boodschap van een wet te kunnen dekken. Maar omdat niemand goed Portugees spreekt, is dat voor veel mensen ook geen praktische taal. Dit maakt de situatie alleen maar complexer en dus zijn beide talen officieel, maar dit zorgt vaak voor onduidelijkheden en uitdagingen. Al met al niet eenvoudig...

leraar engels

Het team dat het voetbaltoernooi won

Spelen met de buurtkinderen op zaterdag

Leerlingen in de klas

Plezierig

Nu ik bijna een jaar in Oost-Timor verblijf, begin ik het land en de mensen steeds beter te leren kennen. De situatie in het land is complex en er is nog een lange weg te gaan voordat Timor een goed functionerend land wordt. Soms is het lastig om te zien of het nu helpt dat we hier aan het werk zijn. De twijfel slaat soms toe als je niet direct resultaat ziet. Toch probeer ik zoveel mogelijk te geven, ook al zal ik zelf geen direct resultaat voor de ontwikkeling van dit land van mijn inzet zien. Dus of mijn inzet genoeg is, weet ik niet. Maar ik krijg er in ieder geval wel veel voor terug. Waar de eerste contacten een jaar geleden best lastig waren, voel ik me steeds meer opgenomen in de gemeenschap. De sociale contacten worden steeds vriendelijker en hartelijker. Ook de contacten met de leerlingen worden steeds leuker en ondanks dat de situatie in de school verre van ideaal is, wordt dat contact met de leerlingen steeds meer een lichtpuntje. Zij leren mij steeds beter kennen en ik hen en ik haal steeds meer plezier uit het lesgeven en het contact met hen.

Nu gaat de missie weer verder. De komende tijd staan twee grote dingen te gebeuren. In het midden van oktober zal het nationale eindexamen plaatsvinden en in november zal mijn collega Julien teruggaan naar België. Er zal een andere vrijwilliger voor hem in de plaats komen. Een spannende tijd ligt voor mij. Op het einde van deze brief wil ik u weer van harte bedanken voor de steun die u mij geeft. Deze missie zou niet mogelijk zijn zonder uw financiële en ook morele steun. Nogmaals dank daarvoor en tot de volgende nieuwsbrief!

Hartelijke groeten uit Baucau!
Quirien

Voor informatie of sponsoring:
Rooseveltlaan 2
2215 NX Voorhout

tel.: 0852-731732
info@fidesco.nl
www.fidesco.nl

Wat is FIDESCO

FIDESCO (samengevoegd van Fides (Geloof) en Coöperatie) is een internationale katholieke organisatie die in 1981 door de Gemeenschap Emmanuel in Frankrijk is opgericht. Fidesco zendt professionals over de hele wereld uit om bij te dragen aan de volledige ontwikkeling van de bevolking. Fidesco werkt altijd samen met de lokale kerk om juist de lokale ontwikkeling door kleinschalige projecten te stimuleren. Fidesco heeft meer dan 1500 vrijwilligers uitgezonden, waarvan 23 Nederlanders. Na een voorbereidingstraject gaan de vrijwilligers twee jaar op missie. Fidesco is als Internationale vrijwilligersorganisatie geaccrediteerd bij het Franse Ministerie van Buitenlandse Zaken en is verder lid van verschillende NGO platforms. In Nederland is Fidesco erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Hoe kunt u bijdragen?

Fidesco biedt u verschillende mogelijkheden om de missies van Nederlandse vrijwilligers of onze projecten financieel te ondersteunen. U kunt daarbij rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

1) De antwoordcoupon

U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres te sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

2) Internet

Op de website www.fidesco.nl vindt u de mogelijkheid om via IDEAL op veilige wijze online te doneren.

3) Per bank

U kunt het geld rechtstreeks overmaken op bankrekening NL53 ABNA 0566 0142 97 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Venlo o.v.v. de desbetreffende vrijwilliger of project.

Wij verzoeken u vriendelijk uw naam en adres onder vermelding van de desbetreffende donatie te mailen naar info@fidesco.nl of te sturen aan Stichting Fidesco Nederland in Voorhout. U kunt daarbij aangeven of u de missieverslagen wenst te ontvangen. Nadat u een gift heeft gegeven, houden wij uw adres in ons adressenbestand, en zullen u twee keer per jaar extra op de hoogte houden van onze activiteiten. Als u dit niet wilt, kunt u zichzelf schriftelijk afmelden hiervoor.

Bij voorbaat dank, Johannes Witt